

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих
Кіровоградської області

**Будівництво комуністичного суспільства—
жива творча діяльність багатомільйонних на-
родних мас. Радянський народ сприйме новий
семирічний план як свою кровну, рідну справу,
і нема сумніву, що працюватиме над його виконан-
ням з властивими йому активністю, ентузіаз-
мом та ініціативою.**

(З тез доповіді товариша М. С. Хрущова на XXI з'їзді КПРС).

Виховання дітей— всенародна справа

Опубліковані в пресі і схвалені листопадним Пленумом Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу тези ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про даль- ший розвиток системи на- родної освіти в країні» зна- ходять палке схвалення і підтримку серед трудящих району.

Готувати юнаків і дівчат до активної участі в будів- нитві комунізму—такі ве- личні завдання ставить пе- ред школою Комуністична партія. До трудівників соці- алістичного суспільства по- ставлені високі вимоги в справі дальшого розвитку техніки і економіки країни.

На конкретних прикладах роботи шкіл нашого району трудящі не раз перекону- вались, що в їх роботі по- мітні серйозні недоліки. Є ще юнаки і дівчата, які за- кінчили Ново-Миргородську, Панчівську, Софіївську та інші середні школи, але ні- де не працюють тому, що погано підготовлені до прак- тичної діяльності. Чому та- кі молоді люди довгий час не можуть знайти собі ро- боти? Тому, що школа не навчила їх любити працю, не виховала необхідних на- хилів до тієї чи іншої спе- ціальності.

Колгоспники, робітники і службовці в ці дні глибоко вивчають і палко обгово- рюють намічену програму перебудови середньої і ви- щої школи. Трудящі вислов- люють одну думку—необ- хідно здійснити рішучий по- ворот школи до життя, до виробництва. Колгоспники на своїх зборах говорять про те, щоб школи разом з колгоспами в тісній взаєм- одії прищеплювали дітям лю- бов до фізичної праці, вмін- ня трудитися, створювати матеріальні цінності для суспільства.

У Ново-Миргородській се- редній школі здійснюють навчання і виробничу прак- тичку спеціалізовані класи, де готують механізаторів. За прикладом шкіл Ставро- польського краю у Короб-

чинській, Панчівській шко- лах працюють учнівські ви- робничі бригади. При вмі- лому поєднанні теоретичних знань з посильною працею учні обробляють ділянки землі, працюють на фермах, брали активну участь в збиранні врожаю, заготівлі силосу.

Дуже добре, що учні ви- робничих бригад виховують- ся у праці, привчаються до дисципліни і готуються ста- ти гідними майстрами сіль- ського господарства. Але цього не досить. Комуніс- тична партія ставить завдан- ня привчати до праці не ок- ремі групи школярів, а всіх юнаків і дівчат, які навча- ються в школі. Це добре розуміють колгоспники сіль- госпартілей імені Карла Маркса, імені Калініна, «40-річчя ВЛКСМ» і тому висловлюють дуже цінні думки про те, щоб дітей привчати до посильної фі- зичної праці уже в молод- ших класах, поступово, крок за кроком знайомити їх з процесами виробництва різ- ної сільськогосподарської продукції. Такі молоді лю- ди після закінчення школи підуть без вагань трудити- ся в рідні колгоспи і вне- суть гідний вклад у розви- ток всіх галузей сільського господарства.

Виховати в дітей велику любов до праці, кипуче ба- жання виробувати високі врожаї пшениці, кукурудзи, цукрових буряків, боротися за високі показники вироб- ництва молока, м'яса, яєць, вовни, стати будівельника- ми, трактористами, маши- ністами, теслярами, кова- лями—таке завдання на даному етапі ставить перед собою сільська школа.

Виховання дітей—всена- родна справа. Школа, сім'я, виробничий колектив повин- ні прищеплювати учням любов до знань, до праці, формувати комуністичний світогляд дітей, виховува- ти у них беззавітну відда- ність Батьківщині і наро- дів, щоб юнаки і дівчата вирости активними будів- никами комунізму.

По нашій Батьківщині

(За повідомленнями ТАРС і РАТАУ)

Міст через Терек

В Орджонікідзе (Північно-Осетинська АРСР) заверше- но будівництво залізобетонного моста через бурхливий Терек. Новий міст зв'язав центр міста з новобудовами, розташовани- ми на лівому березі ріки.

П'ята тагільська домна

На Нижньо-Тагільському ме- талургійному комбінаті відбу- лася закладка п'ятої доменної печі, яка буде однією з най- більших в нашій країні. Всі виробничі процеси на домні будуть автоматизовані.

П'ята доменна піч стане до ла- ду в першому році семирічки.

Жовтнєве водоймище прийнято в експлуатацію

В Снігурівці Державна ко- місія прийняла в експлуатацію Жовтнєве водоймище. Понад 15 мільйонів кубометрів прі- сної води щороку одержувати- муть звідси населення і під- приємства Миколаєва.

Радгосп під землею

На околиці міста Артемів- ська Сталінської області ство- рено грибне господарство—рад- госп «Шампінйон». Незви- чайна теплиця розташована на 30-метровій глибині у виробках колишнього гірсового рудника, де вирощуванню грибів сприяє стала температура. Тут на площі майже в 3 тисячі квад- ратних метрів почали розводи- ти гриби шампінйони.

Київ. Вид з вулиці Свердлова на Хрещатик.
Фото М. Селюченка (Фотохроніка РАТАУ).

Зліт бригад комуністичної праці

В Ленінграді відбувся пер- ший зліт бригад комуністич- ної праці, учасники якого прийняли звернення до всіх трудящих міста і області розна- лити полум'я змагання за звання колективів комуністич- ної праці.

У вітальному листі учасни- ків зльоту ЦК КПРС говорить-

ся: «Ми будемо множити ряди учасників бригад комуністич- ної праці, будемо жити, пра- цювати і вчитися по-комуніс- тичному, як заповідав нам Во- лодимир Ілліч Ленін. Всі свої сили, всі здібності видамо ве- ликій справі комуністичного будівництва, успішному ви- конанню семирічного плану».

Перша бригада комуністичної праці в Антарктиці

Більше як за десять тисяч миль від рідних берегів, у далеких і суворих водах пів- денно-полярних морів працює великий загін радянських мо- ряків на промислі китів. Сюди, в Антарктику, радирує капітан- директор флотилії «Слава» Ге- рой Соціалістичної Праці О. Соляник, з Батьківщини прийшла радісна звістка про знаменний патріотичний рух—

створення бригад комуністич- ної праці. Цей великий почин активно підхопили і наші ки- тобої.

На флагманському кораблі— китобазі моряки палубно-роз- бирального цеху, очолювані старшим боцманом Петром Котовим, першими на флотилії вступили в змагання за право називатися бригадою комуніс- тичної праці.

Радісні зміни

Велетенська програма куль- турного і господарського бу- дівництва, яку висуває в се- мирічному плані рідна Кому- ністична партія, захоплює на- ші серця. Колгоспники сіль- госпартії імені Чапаєва спов- нені рішучості перетворювати мудрі накреслення в життя.

За період, що минув після XX з'їзду КПРС, сталися вели- кі зміни в житті нашої артілі та її членів. Ще два роки то- му погана слава була в райо- ні про наш колгосп. Не було порядку в нас ні в полі, ні на фермах, ні в тракторній бригаді.

Партійна організація глибо- ко вивчила причини відставан- ня господарства і мобілізувала трудівників села на їх подо- лання. На вирішальні ді- лянки послали комуністів, ко- сомольців. Переглянули кадри тваринників, механізаторів.

Колгосп став успішно справля- тись з сільськогосподарськими кампаніями.

У цьому році ми краще, ніж торік, справились із збиранням хлібів. Наші трудівники в чис- лі перших у районі до 8 жовт- ня закінчили копати і вивози- ти на завод цукрові буряки. Заготовлено багато кормів. Ме- ханізатори вчасно підняли зяб.

Помітні зрушення сталися особливо в нинішньому році, коли ми придбали могутню сільськогосподарську техніку. Трудівники артілі намічають конкретні заходи піднесення господарства в новому семи- річчі. Недавно придбали елек- тростанцію. Скоро лампочки Ілліча загоряться у кожній хаті хліборобів. У 1959 році намічаємо закінчити радіофі- кацію всіх бригад.

Нас особливо хвилює земле-

робство. Вибороти високий уро- жай усіх культур—таке праг- нення колгоспників. Нам тре- ба краще дружити з агротехні- кою, більше вносити гною в ґрунт, правильно чергувати культури, своєчасно і якісно обробляти землю.

Ми добре розуміємо, що ба- гато залежить від правильного і ефективного використання техніки. Треба будувати зраз- кові гаражі, майстерні, що дасть можливість краще і дов- ше зберігати машини. Таке бу- дівництво нашої артілі поки що не під силу. А тому намі- чаємо спорудити таку майстер- ню разом з сусіднім колгоспом імені Свердлова. Це значно скоротить затрати коштів обох колгоспів і прискорить будів- ництво.

І. КРАВЧЕНКО,
секретар парторганізації.

Указ Президії Верховної Ради СРСР Про скликання Верховної Ради СРСР

Президія Верховної Ради СРСР постановляє:

Скликати другу сесію Верховної Ради СРСР п'ято- го скликання 22 грудня 1958 року в м. Москві.

Голова Президії Верховної Ради СРСР К. ВОРОШИЛОВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль, 26 листопада 1958 р.

Обговорюємо тези доповіді М. С. Хрущова

на XXI з'їзді КПРС

Ми хочемо придбати такі машини

В наступному семиріччі, як намічається в тезах доповіді Микити Сергійовича Хрущова на XXI з'їзді КПРС, сільське господарство країни має і далі збільшувати виробництво всіх видів продукції. У 1965 році, тобто в останньому році семирічного плану, в державні засіки надійде 10—11 мільярдів пудів зерна.

Народ говорить: як партія сказала, так і буде. Буде багато хліба. І для нас, робітників і службовців хлібоприймального пункту, це означає: готуйтеся.

У нас є автоперекидачі і самоподавачі, транспортери і зерноочисні машини, кукурудзодробарки й інші пристосування. Досі ми успішно справлялися з виробничими завданнями. Новий семирічний план розвитку народного господарства вносить істотні поправки в практику нашого підприємства. Тепер нам потрібно буде мати одних існуючих машин більше, частину придбати нових, більш досконалих.

Люди пункту і наші, завжди бажані гості—колгоспники, бачили обидва автоперекидачі, які вперше почали працювати влітку 1958 року. Це пересувні металеві площадки. На них заїжджають якого завгодно тоннажу вантажні автомобілі. Робітник включає в роботу електромотор, і один кінець автоперекидача починає швидко підійматися. Зерно висипається з кузова, як з автомашини-самоскида.

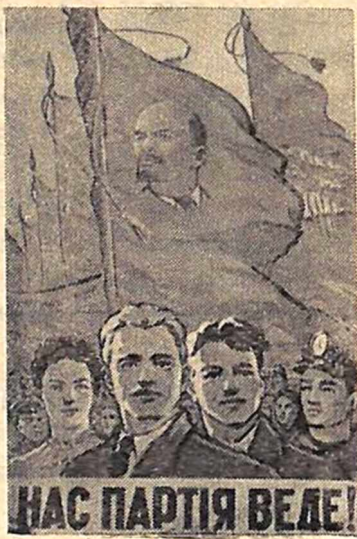
Уявіть собі, що на кожній точці, де приймається хліб, стоятиме такий автоперекидач. Тоді зовсім відпаде необхідність посилати з автомашинами вантажників. Це буде велика економія робочої сили. Хай у майбутній семиріччі Ново-Черкаський механічний завод ще більше випускає таких дуже потрібних машин.

На хлібоприймальних пунктах є самоподавачі звичайного зерна. Подібних же машин для кукурудзи в качанах наші конструктори ще не створили. Необхідно, щоб промисловість випускала самоподавачі кукурудзи. З їх допомогою кукурудза швидко надходитиме на транспортери. Вони стануть у пригоді і на колгоспних токах. А тим часом цю забарну роботу люди виконують вручну.

Радянська промисловість приступила до серійного виробництва нової потужної зерноочисної машини ЗА-40, яка за одну годину очищає сорок тонн зерна. Ми хочемо придбати такі машини.

Вся техніка на приймальному пункті працює з допомогою електрики. У наступному семиріччі у нас буде куди більше всяких машин, і ми мріємо про те, щоб наш пункт підключили до електричної мережі Кременчуцької гідроелектростанції, яка також стане скоро до ладу.

П. ФІЛІПОВ,
інженер-механізатор
Ново-Миргородського хлібоприймального пункту.

Плакат художника Є. Кудряшова (Державне видавництво образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР).

Працювати і жити по-комуністичному

По всій країні шириться новий патріотичний рух по створенню бригад комуністичної праці. Ініціаторами цього руху є молоді робітники депо Москва—Сортувальна, де в 1919 році проведено перший комуністичний суботник, про який писав В. І. Ленін у своїй роботі «Великий почин».

Славний почин московських залізничників зустрів палку підтримку на підприємствах і будовах, в радгоспах і колгоспах країни. Той, хто вступає до бригад комуністичної праці, зобов'язується бути прикладом в усьому—на виробництві, в навчанні і в побуті. Їх бойовий девіз: працювати, вчитись і жити по-комуністичному.

З кожним днем множаться ряди бригад комуністичної праці на Україні. В змагання за право називатись бригадою комуністичної праці включилися сотні комсомольсько-молодіжних бригад, створених на підприємствах і будовах Києва. На Лисичанському хімічному комбінаті весь комсомольсько-молодіжний цех карбаміда оголосив себе комуністичним. Тут кожний робітник має середню освіту, багато з них вчаться заочно у вищих учбових закладах. Хіміки вирішили протягом 1959 року збільшити випуск продукції вдвоє, а в 1960 році добитись рівня продуктивності праці, запланованого на кінець семиріччя.

Великого поширення набирає патріотичний почин молодих будівників комунізму в селах республіки. В багатьох колгоспах Київської, Харківської, Станіславської та інших областей організовано бригади комуністичної праці на фермах.

Центральний Комітет ВЛКСМ схвалив новий патріотичний почин комсомольців і молоді по створенню бригад комуністичної праці та організації їх змагання. ЦК ВЛКСМ зобов'язав комітети комсомолу широко підтримати і поширити цей цінний почин, систематично подавати молодіжним колективам потрібну допомогу у виконанні взятих ними комуністичних зобов'язань, спрямованих на гідну зустріч XXI з'їзду КПРС і успішне перетворення в життя семирічного плану.

(РАТАУ).

Думки і пропозиції

Листопадовий Пленум ЦК КПРС схвалив проект тез ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні». Тези опубліковані в пресі для всенародного обговорення.

Трудящі нашого району, як і всі радянські люди, палко схвалюють цей документ величезного значення, вносять свої конкретні пропозиції, побажання і зауваження, висловлюють свої думки про перебудову середньої і вищої школи.

Дорогі читачі! Надсилайте свої листи і замітки, пишіть до районної газети свої пропозиції і думки про зміцнення зв'язку школи з життям і дальший розвиток системи народної освіти.

Про школи робітничої молоді

Не так давно після закінчення сьомого класу Володимир Костецький почав працювати в цеху безалкогольних напоїв Ново-Миргородського плодоконсервного заводу. Юнак трудиться із запалом, оновує спеціальність. Разом з цим Володимир вечорами вчиться у 8 класі середньої школи робітничої молоді. Праця не заважає, а, навпаки, допомагає юнакові розширити свій кругозір, підвищити рівень знань і застосовувати їх на практиці.

Отже, поєднання навчання з працею—це найкращий спосіб виховання підростаючого покоління. Як і всі робітники заводу, я гаряче схвалюю тези ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні».

На мою думку, замість існу-

ючої тепер семирічної школи слід створити обов'язкову восьмирічну. В цій школі учні повинні одержати не тільки загальноосвітні знання, але й підготовку до суспільно-корисної праці. Після закінчення 8-річної школи вся молодь повинна працювати на підприємствах, у колгоспах. Одночасно юнаки і дівчата зможуть продовжувати навчання у вечірніх середніх школах робітничої і сільської молоді.

Сітку вечірніх шкіл слід розширити. Необхідно також наблизити в них навчання до виробництва, прикріпити ті чи інші підприємства (наприклад, завод, ремонтно-технічну станцію і т. д.), які б подавали допомогу школі.

М. ДАВИДЕНКО,
робітник плодоконсервного заводу.

Прищеплювати любов до праці

Добра слава йде в районі про учнівську виробничу бригаду Коробчинської середньої школи. Ця бригада подала ділову допомогу колгоспові імені Чапаєва, виростила високий урожай сільськогосподарських культур. Наслідуючи приклад ставропольців, слід створювати такі учнівські виробничі бригади у кожній середній школі.

У зв'язку з перебудовою школи набагато зросте роль комсомольської і піонерської організацій. У восьмирічній школі піонерські організації повинні

будуть глибше займатися вихованням школярів, прищеплювати їм повагу до колективу, до праці.

Піонери Оситнівської, Лікарівської та ряду інших семирічних шкіл зробили багато цікавих і корисних справ. Вони активно допомагали колгоспам у проведенні польових робіт, займалися посадкою дерев, збирали металолом. Такі традиції треба розвивати і надалі.

Ю. ШУЛЬГА,
інструктор райкому комсомолу.

Цього вимагає життя

Нерідко ще трапляються у нас випадки, коли спеціаліст з середньою, а то й вищою спеціальною освітою, перебувши в колгоспі, не може зразу ж включитись у роботу. Справа в тому, що такий агроном чи зоотехнік має теоретичні знання, але потрібних практичних навичок у нього немає. От і доводиться йому рік-два освоювати виробництво.

Нещодавно я зустрів одну знайому, яка працює ланковою і одночасно вчиться в сільськогосподарському інституті.

— Праця на виробництві допомагає мені краще застосувати набуті знання,—сказала ланкова.

На мою думку, в середніх та вищих спеціальних учбових закладах треба обов'язково розширити виробничу практику. Чому б майбутньому агрономові, наприклад, не працювати деякий час помічником ланкового, бригадира? Адже тоді б він краще знав виробництво.

С. СЕВЕРИНЧУК,
голова виконкому Лікарівської сільради.

Про виробничий стаж

Одержавши атестат зрілості, Григорій Коваленко на протязі двох років сумлінно трудився у колгоспі імені Орджонікідзе. В нинішньому році, маючи дворічний виробничий стаж, він вступив на перший курс Чернівецького медичного інституту.

Я гадаю, що прийом до ви-

середніх спеціальних учбових закладів необхідно проводити тоді, коли учень має виробничий стаж не менше двох років. При цьому варто було б враховувати характеристики і відгуки, що їх дають про роботу учня керівники колгоспів і підприємств, комсомольська організація.

М. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Пропозиції трудівників колгоспу імені Карла Маркса

І як не скажеш теплого слова про чудову вітчизняну машину ДТ-14... Її ми використовуємо і на рихленні міжрядь усіх технічних культур, і на підкорміц цукрових буряків, і на посадці овочевих культур, і обробляємо міжряддя саду, і подрібнюємо корми і т. д.

Мені хотілося б, щоб наші інженери усунули єдиний недолік в її конструкції. І ось який: погано змащуються підшипники проміжної шестірні і шестірні розподільного вала передньої балки.

Нарешті, час налагодити безперебійне постачання через РТС колгоспів запасними частинами до ДТ-14 і всіх інших машин. Ось нам зараз треба фередоз муфтою до ДТ-14, а його на базі немає.

Ілля ВОРОПАЙ,
тракторист.

Шофер Володимир Рибальченко на автомашині ГАЗ-51 за №00—05 зробив без всякого ремонту 70 тисяч кілометрів. Це непоодинокі приклади того, що машини даної марки мають прекрасні якості. Безумовно, за автомобілем, як і за всякою іншою машиною, необхідно доглядати.

Дуже добре було б, якби наші заводи випускали такі автомобілі не тільки з передніми наливними амортизаторами, а

й задніми, причому більш стійкими.

Тоді ходова частина автомобіля краще зберігалася б в умовах степових доріг, набагато легше було б його вести.

Кирило ПОСТИКА,
завідуючий гаражем.

Самохідний комбайн С-4—добра, витривала машина. При невеликому врожаї значних поламок не буває. Та ось, коли мені довелося збирати врожай від 20 центнерів на гектарі і вищий, я помітив, що елеватор не встигає подавати зерно з першої очистки в бункер. Тут обов'язково траплялася аварія.

Тоді я згустив скобки елеватора, поставивши їх через кожні дві ланки. Якщо завод в майбутній семиріччі ставитиме скобки елеватора не через три ланки, а через дві, то комбайн С-4 буде зовсім бездоганним.

Юхим САМАРСЬКИЙ,
комбайнер.

Вивозкою цукрових буряків на завод щороку займаються маси людей і машин. Чи не час створити таку машину, яка б виготовляла буряковий сік-сировину безпосередньо в колгоспах, а потім відправити його на завод. Це дало б велику економію.

Іван КОЛЕСНИК.

Вони виконали свої зобов'язання

ЗМАГАЮЧИСЬ за достойну зустріч XXI з'їзду КПРС та XX з'їзду КП України, колгоспники і механізатори сільгоспартілі імені Куйбишева дали слово до кінця листопада відремонтувати весь сільськогосподарський інвентар.

Успішно виконала своє зобов'язання тракторна бригада № 3, якою керує Федір Миланович Першич. Механізатори якісно відремонтували 9 сідалок, 6 культиваторів, лущильники, борони, мотики та інший інвентар. Відремонтовано також сім тракторів з дев'яти наявних.

Добре потрудилися на ремонті заступник бригадира Павло Мірошніченко, трактористи Іван Декусар, Федір Босько та інші.

Повністю підготували інвентар до весняних польових робіт також механізатори тракторної бригади № 2, де бригадиром Микола Клименко.

Ф. МІЛЬЄВ,
головний агроном колгоспу імені Куйбишева.

МУДРЕ народне прислів'я говорить: «Що посієш, те й пожнеш». Це добре усвідомили хлібороби колгоспу імені Щорса, де агрономом Тетяна Павлівна Цимбалюк. А тому велику увагу вони приділили підготовці посівного насіння.

Зразу ж після завершення жнив колгоспники повністю засипали посівне насіння всіх культур, а потім приступили до його очищення. Зараз у колгоспі доведено до потрібних посівних кондицій 450 центнерів насіння кукурудзи, 200 центнерів ячменю, 35 центнерів проса, 25 центнерів гречки тощо. Все посівне насіння зберігається в добрих приміщеннях.

Г. ГАРМАТЮК,
працівник контрольно-насінної лабораторії.

ТВАРИННИКИ колгоспів нашого району, виходячи з конкретних умов, дали слово довести в цьому році поголів'я корів на сто гектарів сільськогосподарських угідь до 9 голів.

Значно перевиконали взяті соціалістичні зобов'язання колгоспи імені Енгельса та «Україна». На кожні сто гектарів сільськогосподарських угідь ці колгоспи вже мають по 10,3—10,7 голови корів.

І. ГРОМОВ,
райінспектор ЦСУ.

ЧАБАНІВ сільськогосподарської артілі імені Шевченка Івана Петровича Довгенка та Олександра Миколайовича Бойка знають у селі Шпаково як досвідчених і сумлінних трудівників. В цьому році вони домоглися гарних успіхів по настригу вовни.

Від кожної вівці чабани настригли по 3,5 кілограма вовни, або на 100 гектарів угідь одержали по 116,3 кілограма. Ці показники значно вищі взятих соціалістичних зобов'язань.

О. ДОВГЕНКО,
зоотехнік колгоспу імені Шевченка.

Нове в техніці кормоприготування

По багато тонн різних кормів доводиться щодня приготувати на кожній тваринницькій фермі. Без механізації ніяк не обійтись. Щоб приготувати корми просто і дешево, на фермах у нас тепер створюються кормоцехи, устатковані відповідними машинами.

Звичайно в найпростішому механізованому кормоцеху готують корм для корів, телят і свиней. Завдяки механізації корм встигають приготувати приблизно чотири чоловіка замість 20—30 при ручному кормоприготуванні.

Кормоцех набагато полегшує і прискорює працю колгоспників. Якщо раніше тону картоплі вручну мили 16 годин, то тепер на це витрачають лише 40—50 хвилин, причому одночасно картоплю і ріжуть. І це ще не все. Механізоване приготування кормів поліпшує їх якість.

Тепер наші вчені та інженери створили універсальний кормоприготувальний комбайн —

«КПК-2,5». Він запарює, розминає і змішує картоплю з сухими й рідкими кормами. Комбайн автоматично виконує всі процеси, починаючи від завантаження продуктів і кінчаючи вивантаженням готового корму в транспортний візок. Його обслуговують два чоловіки.

Тепер наша промисловість випускає універсальні дробарки кормів «ДКУ-М», які дроблять фуражне зерно, макуху, кукурудзу в качанах, приготування сінне борошно. Вони ж подрібнюють трави, корені, плоди і кукурудзяні качани в молочно-восковий стиглості для силосування, подрібнюють і розщеплюють вздовж волокон грубі корми тощо. Універсальні дробарки в поєднанні з універсальними запарниками-змішувачами «ЗСК-1,0» можуть готувати повнораціонні комбікормові суміші для всіх тварин і птахів. Продуктивність агрегату—500 кілограмів на годину.

Всесоюзний науково-дослідний інститут сільськогосподарського машинобудування

(ВІСГОМ) розробив конструкцію і впровадив у виробництво на котельнозварювальному заводі Харківської області нову стаціонарну машину «АКК-1,2» для приготування комбікормів розсипом.

Установка розмелює зерно, макуху, мінеральні добавки, сіно на борошно і все змішує за заданим рецептом. Кількість компонентів, що входять у кормову суміш, необмежена. Їх потрібне співвідношення забезпечується попереднім ваговим дозуванням. За день «АКК-1,2» може приготувати 6 тонн кормових сумішей для тварин або 28 тонн зернових сумішей для птиці.

Недавно пройшла державні випробування і прийнята в серійне виробництво аналогічна навісна машина для приготування комбікормів «АКН-1». За день вона може дати 10—12 тонн комбікормів. У цій машині застосовано порційно-безперервний процес приготування кормів, що набагато скорочує затрати праці. Машина одночасно дробить кормові компоненти, змішує їх і вива-

тажує мішки. Якщо навісити цю машину на трактор, її можна використати як пересувний комбікормовий агрегат для обслуговування кількох тваринницьких господарств.

Одним з шляхів створення міцної кормоприготувальної бази для тваринництва є розвиток сітки невеликих районних комбікормових заводів. Тепер учені розробляють комплекс устаткування для районного, а також для радгоспного комбікормового заводу з потужним пресом для брикетування концентрованих кормів.

Почато випуск машин і для механічного завантаження силосу майже в усі силосні споруди і трамбування його в баштах, ямах і траншеях. Створено ручні безрейкові візки для перевезення і роздачі кормів тваринам у корівниках і свинарниках.

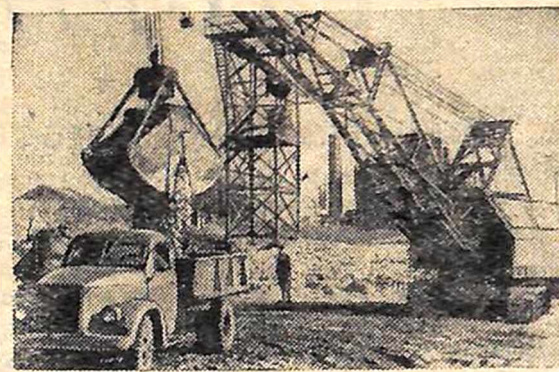
Всі ці машини покликані забезпечити міцну кормову базу в радянському тваринництві, різко знизити собівартість кормів.

Інженер А. М. КИРЮХІН.

Карлівський район Полтавської області. Щодня з Жовтневого цукрового заводу колгоспи вивозять 250—300 автомашин жому, який вони використовують для силосування з стеблами кукурудзи.

На фото: навантажування жому в колгоспні машини на Жовтневому цукровому заводі.

Фото П. Кекала
(Фотохроніка РТАУ).

Подумайте, Тимофію Омеляновичу!

Колгосп імені Кірова відомий в нашому районі, як такий, що ганебно відстає по надоях молока. І якщо мова заходить про причини відставання, голова правління Т. Опальченко авторитетно говорить:

— Нічого вдіяти не можемо. Корови у нас нікудишні: мало дають молока.

Помилаетесь, Тимофію Омеляновичу, не в цьому справа. Зверніть краще увагу, як годують у вас худобу. Вчора кидали в ясла кукурудзиння, сьогодні—кукурудзиння, завтра—знову кукурудзиння... І так щодня. Хоч би подрібнювали його та запарювали. Адже в колгоспі даремно соломорізка простояє.

Більше ніяких кормів худоба не одержує. Хіба що через день підводу силосу завезуть на всю ферму. Курям на сміх! І ви хочете, щоб від такої годівлі молоко потекло?

Треба виділити постійних кормовозів, щоб вони забезпечували безперебійне підвезення кормів. Кукурудзиння і соломі слід подрібнювати, запарювати, хімічно обробляти. Соковиті та концентровані корми згодувати в кількості, передбаченій раціоном. І тоді ви не скажете, що корови у вас «нікудишні», і молока вони даватимуть не по 3 літри в день, як зараз, а значно більше.

О. ШВЕЦЬ,
начальник сільгоспінспекції.

Багато слів, а діла мало

Було це наприкінці минулого року, коли брали зобов'язання по виробництву продуктів тваринництва. Піднявши високо вгору вказівний палець правої руки, Василь Флорія, голова колгоспу імені Держинського, виголосив:

— Зараз ми маємо все для того, щоб виробити по 45 центнерів м'яса на 100 гектарів угідь і не менше 30 центнерів свинини на 100 гектарів ріллі. І це своє зобов'язання ми неодмінно виконаємо.

Гучними були слова керівника колгоспу. Але діла зроблено мало. Нещодавно на одній з авторитетних нарад довелось Василю Флорії визнати:

— Недоглядали ми... Навесні свиней нічим було годувати. Та й поросят одержали всього по троє на свиноматку.

А зоотехнік Микола Лещенко, анітрохи не хвилюючись, вторив йому:

— Це нас так гірко підвели кнури-плідники, яких ми взяли з колгоспу імені Сталіна.

Завдали вони нам лиха—свинюматки приводять лише по двоє-троє поросят, та й ті сліпі, криві...

Пізно ж визнаєте свої помилки, товариші Флорія і Лещенко! Чому ж на протязі кількох місяців ви зовсім не займались свинарством, зокрема відгодівлею тварин? Як не соромно, що на 100 гектарів ріллі вироблено лише по 7 центнерів свинини! І це майже за рік!

Флорія і Лещенко заперечують, що вони, нарешті, займаються вирощуванням разових свинюматок, збільшать поголів'я свиней.

— Та у нас і зараз є по дві разові свинюматки на одну основну,—без вагань заперечує зоотехнік Лещенко.

Бачте, він вважає разовими свинюматками і тих поросят, що тільки-но відлучені.

Ні, не словами, не запереченнями, а конкретними ділами треба боротись за збільшення виробництва свинини!

О. ВАСИЛЕНКО.

Свинарки скаржаться...

Сільськогосподарська артіля імені Чкалова відстає в районі по виробництву свинини. За десять місяців на кожні сто гектарів ріллі цієї продукції вироблено лише по 7,8 центнера, хоч річне зобов'язання колгосп брав виробити не менше як по 30 центнерів.

Про причини відставання говорять самі тваринники.

— Відгодівлею свиней ми займаємось вкрай незадовільно,—заявляє завідувачий свинофермою Гнат Захарович Студінський.—У відгодівельнику не зроблена дощата або цементована підлога. Тварини повиривали такі ями, що у загін зайти не легко. Крім того, не завжди бувають як слід підготовлені корми. Часто даємо тваринам не подрібнені качани кукурудзи. Тільки через це надто низький добовий приріст живої ваги кожної відгодівельної свині—всього 200—300 грамів.

Погано дбають у колгоспі і про збільшення свинопоголів'я. У приміщенні, що біля контори правління, утримуються свинюматки. Окремі з них вже опоросились. Маленькі поросятка лежать на холодній підлозі. Підстилки немає. Станки розламані. В окремих станках утримується по три-чотири поросні свинюматки.

— Аж серце болить, коли бачиш ці неподобства,—скаржаться свинарки Марія Машенко та Ганна Гернич.—Адже колгосп затрачає великі кошти на утримання свинюматок, а наслідки погані. Поросят хворіють. Ось де прибутки гинуть!

— Я вже не раз говорила керівникам колгоспу, щоб відремонтували підлогу, станки, але нічого не допомагає,—з невдоволенням заявляє свинарка Марія Височин.

Справедливо скаржаться тваринники. Їм не створено належних умов для роботи.

І. ЖЕРЕБЕНКО.

СТОРІНКА ВИХІДНОГО ДНЯ

Концерти для колгоспників

Просторий клуб села Панчево ввечері заповнили трудівники сільськогосподарської артілі імені Куйбишева. Вони ще напередодні знали, що в клубі відбудеться концерт художньої самодіяльності, який поставить агіткультбригада Ново-Миргородського районного Будинку культури.

З вітальним словом до колгоспників звернулися члени агіткультбригади Борис Тарасенко та Петро Янкул.

...Понад годину тривав цікавий концерт. Під акомпанемент баяніста Анатолія Громова культармія виконала пісню «Слався, родная держава» (музика Молчанова). Віктор Багмет

майстерно продекламував вірш Вершиніна «В комунізм».

Гумореску Євгена Кравченка на антирелігійну тему «Храм» прочитав Петро Янкул.

Пісні, музика... А ось у швидкому танку на сцені появились А. Лимборський і Л. Константинова. Український гопак у їх виконанні сподобався глядачам.

Після концерту було поставлено уривок з української оперети Квітки-Основ'яненка «Сватання на Гончарівці».

Агіткультбригада Будинку культури вже побувала у багатьох колгоспах району.

Я. ПЕТРОВ.

Культурний відпочинок

Весело проводять своє дозвілля робітники і службовці, трудівники колгоспних ланів Новомиргородщини. Вечорами в клубах району чути спів, чудову музику, жарт, сміх.

Людно зараз у бібліотеках і клубах району.

У Ново-Миргородській і Лікарівській бібліотеках організовано виставку книг на тему «Назустріч ХХІ з'їздові КПРС».

П'ятиріванівська бібліотека

провела читачку конференцію по книзі М. Руденка «Вітер в обличчя».

Цікаво пройшов молодіжний вечір у Софіївському сільському клубі.

Днями хлібороби сіл Канежа, Шпаково, Бровково, Пеньково проглянули третю серію кінокартини «Тихий Дон».

Сьогодні трудящі Ново-Миргорода будуть дивитися кінофільм «Отарова вдова».

Телепередачі з Києва

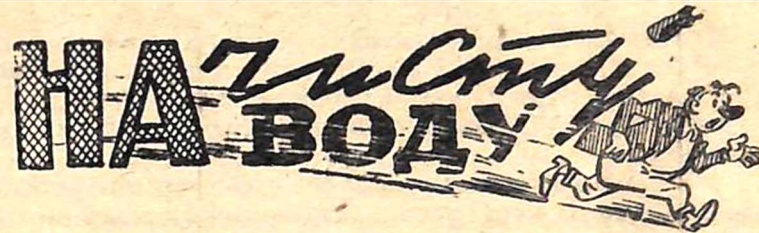
Багато хто з жителів райцентра вже звернув увагу на те, що над одним із найвищих корпусів майстерні Ново-Миргородської ремонтно-технічної станції високо вгору піднялася антена нової конструкції. Це вперше в Ново-Миргороді встановлено телевізійну антену.

Телевізор «Знамя» встановлений у червоному кутку. Вечорами сюди охоче йдуть і молоді і старі виробничники, цілі сім'ї, щоб подивитись чергову телепередачу з столиці Радянської України—міста Києва. Біля телевізора ви можете зустріти ветеранів виробництва І. М. Літвінова, І. Д. Миргородченка, життєрадісну молодь, передовиків змагання Г. Літвінова, І. Забудька та багатьох інших.

—Хороша це справа—телевізор! Весело і корисно можна тепер провести своє дозвілля, — з радістю говорять робітники і службовці РТС.

Колективний перегляд телепередач треба влаштовувати і надалі.

М. КРАВЦОВ,
працівник бухгалтерії ремонтно-технічної станції.

От як воно буває...

Хто це за люди? Такі смирі, обережні... Бачите, як вони ніщечком пробіраються до чайної.

—Та зайдемо, зайдемо,—вимовляє перший.

—Якось воно незручно,—відмовляється другий.

—І чого це ви, куме, так ніжесь? По одній тільки хильнемо і той...

—Хіба що той...

Зайшли в чайну. Замовили горілки. Випили по одній, по другій, по третій... А потім...

Підняли такий дебош, що їх ледве втихомирили.

І хто б ви думали? Два шофери. Їм же забороняє пити сам автоінспектор. А вони...

Але пригляньтесь гарненько до наших «героїв», і ви впізнаєте Павла Андреева. Що, не вірите очам своїм? Так-так. Це той са-

мий Андреев, про якого писала газета у серпні місяці. Тоді ж таки за хуліганство і за пияцтво він сидів під арештом 15 діб. А у вересні повідомлялося, що Андреева позбавлено прав шофера.

Та дуже вже любить Павла директор інкубаторної станції В. Корчоха. Якось таки виклячив йому права. Ото й старається він тепер. Ох і старається...

А хто ж то другий? Бодай не казати. Це ж Володимир Тихий, шофер з автороти. Але нікому не вірте, що він тихий. Він такий дебошир, як і Павло.

Після бійки обох чемно попрощали вийти з чайної.

Павло, бачте, войовничого духу не втратив. А Володимир трохи того...

Ось так ішов додому і кричав: —Де моя хата? От як воно буває...

І. КОМАРИК.

У колгоспі імені Куйбишева надміру багато сторожів, на утримання яких даремно витрачаються сотні трудовнів.

Загальні збори сторожів колгоспу...

Голова зборів:—На порядку денному два питання:

1. Прийом нових нічних сторожів.

2. Лекція: «Як боротися з сном на посту».

Мал. Бе-Ша.

ЧИ ДАЛЕКО ДО СЕРДЮКІВКИ?

Сердюківка це така вулиця у селі Канежі. А туди провели торік радіо. О, як раділи люди. Та не довго. Подув сильний вітер, звалив на розі вулиці стовпа, зіпсувалася радіолінія. Замовкли в хатах репродуктори.

Вирушив з Панчево ремонтувати лінію А. Немодрук. Іде та йде. Коли це закликає його до себе один колгоспник. Треба відремонтувати динамік. Вийшов з хати технік веселий, навіть заспівав: «Зашумели, загудели провади...»

Потім зайшов у іншу хату. А вийшов уже заточуючись. Зайшов у третю і... не вийшов, там і заснув.

Посилають йому на допомогу Віктора Осіпова. Цей іншою ву-

лицею пішов. Та і його спіткало таке ж лихо. Затуманив йому голову проклятий самогон.

А люди ждуть, коли ж відремонтують радіолінію. Пишуть заяви і скарги у Канізьке відділення зв'язку, у Панчівський радіовуз, зверталися за допомогою навіть аж у районну контору. А помогло? Нітрішечки. Радіо у хатах колгоспників мовчить. Лінію не відремонтовано. Ходить чутка, що зв'язківці-радісти ніяк не можуть знайти дорогу на вулицю Сердюківку.

Хто б їм допоміг?

К. МИКОЛЕНКО.

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.

Кримська область. В Білогірському районі, високо в горах, розкинувся радгосп «40 років Жовтня». Цілий рік на просторах гірських пасовищах пасуться табуні коней. У господарстві виготовляється лікувальний напій—кумис. Його продають у магазинах і ларках Ялти та інших міст, лікарі прописують його тим, хто відпочиває і лікується в кримських санаторіях.

На фото: відпочиваючі в одному з ялтинських санаторіїв після прогулянки п'ють кумис.

Фото Г. Бородіна (Фотохроніка РТАУ).

В години ДОЗВІЛЛЯ

2000 років на дні моря

Недавно біля французького міста Антиб на узбережжі Середземного моря спортсмени-аквалангісти виявили на дні моря судно.

Коли його підняли на по-

верхню, в трюмі знайшли біля 500 керамічних посудин.

Археологи вважають, що судно затонуло приблизно 2000 років тому.

Радіоактивна риба

Величезну рибу вагою 1400 кілограмів виловила команда американського корабля «Роб-бе» на глибині 5000 метрів поблизу острова Самар (Філіппіни). Вона має 24 органи, що світяться, і вилучають по

500 вольт кожний. Обслідування показало, що ця риба випромінює радіоактивне проміння, напруга якого змінюється залежно від серцебиття. Часом це проміння сильніше за рентгенівське.

З народного гумору

ЧОМУ БАГАТО ВОДИ В МОРІ

Погнав чоловік до моря напувати волів. Не п'ють води, а він усе привертає їх до неї, а далі й каже:

—Що за біс, чом води не п'ють? Здається, вже й пора б. Хіба лиш сам нап'юся.

Ухопив раз—солоня, хлиснув удруге—мов і солоня і гірка.

—Е,—каже чоловік,—тим же її і багато, що ніякий біс не п'є!

Чи знаєте ви що...

...грим чути не далі, ніж на 25 кілометрів.

...у асирійців та інших східних народів були загони бойових собак, які брали участь у битвах.

...знаряддя кам'яного віку пристосовані більше для лівої руки, ніж для правої.

...у 60 роках минулого століття томат (помідор) вважався отруйним плодом.

...найстародавня географічна карта датується 2000 роком до н. е. і накреслена на глиняній дошці.

...в горах Алатау є підземний гаї, який знаходиться в печері на глибині 70 метрів. У гаю ростуть дерева з породи шовковичних. Денне світло проникає в печеру зверху через щілину, а в ясні дні заглядає і сонечко.

БАТЬКАМ—ДЛЯ РОЗДУМУ

Син батькам:

—Знову вчитель поставив мені двійку. Хто з вас розв'язував учора цю задачу?

Деякі батьки ділять дітей на два розряди: на хуліганів і своїх власних.